

מ"ת 12795/04/17 - מדינת ישראל נגד מרדכי גאלי, מיכאל ברדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 12795-04-17 מדינת ישראל נ' גאלי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 6415902/2017

בפני מבקשים נגד משיבים
כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל
1. מרדכי גאלי (עציר)
2. מיכאל ברדה (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד מורן טרבלסי

ב"כ המשיב 1: עוה"ד ציון אמיר וחיה ציון זכאי

החלטה בעניינו של משיב 1

רקע

1. בקשה למעצר המשיב 1 (להלן: "המשיב") עד תום ההליכים בעניינו.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329 (א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) בחוק; **נשיאת נשק**, עבירה לפי סעיף 144 (ב) בחוק; **ושיבוש הליכי משפט**, עבירה לפי סעיף 244 בחוק.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בין המשיב לבין אריק דעדוש (להלן: "אריק") התגלע סכסוך כספי. נוכח הסכסוך קשרו המשיבים קשר לפגוע באריק. במסגרת הקשר, ביום 9.2.17 נפגשו המשיב, המשיב 2, וכן אנואר אבו חריבה וזייד רג'בי (להלן: "אנואר" ו-"זייד" בהתאמה). המשיב הגיע למקום ברכב, אנואר וזייד הגיעו ברכב נוסף, והמשיב 2 הגיע כשהוא נושא על גופו אקדח. משיב 2 שוחח עם אריק וקבע להיפגש עמו. המשיב 2 הטמין את האקדח במאפיה מתחת למקרר. לאחר מכן, המשיב 2 וזייד עזבו את המקום כדי לפגוש את אריק. אריק הגיע למקום המפגש, ושם התפתחה קטטה עם המשיב 2, בסופה עזב אריק את המקום ברכבו. אז התקשר המשיב 2 למשיב, עדכן אותו במתרחש והזניק אותו למקום כדי לפגוע באריק. מיד עם קבלת השיחה נכנס המשיב למאפיה, לקח את האקדח שהטמין קודם לכן המשיב, ויצא עם אנואר ברכב כשהמשיב נוהג במהירות מופרזת ואנואר יושב לצדו. במהלך המרדף המשיב 1 ואנואר שוחחו עם המשיב 2 וזייד, כשהאחרונים כיוונו אותם לכיוון נסיעתו של אריק. בהמשך לכך, הגיעו המשיב ואנואר למקום, זיהו את אריק ואדם נוסף, האיצו את מהירותם תוך שנסעו בנסיעה פרועה ומסוכנת.

אריק והאחר ניסו לחמוק מהמשיב ומאנואר, ואז **שלף המשיב את האקדח, הוציא את ידו מהחלון הקדמי שמאלי של הרכב, וירה לכיוונו של אריק לפחות שלוש יריות. היריות פגעו ברכב שבו נהג אריק**

וכתוצאה מהן אחד מהקליעים חדר לעכוזו של אריק, והוא אושפז בבית החולים לצורך טיפול רפואי. כמו-כן, קליע אחר פגע בעובר אורח, י.ג. יליד 1957, הסובל מפיגור שכלי, ומסתייע בהליכון לצורך התניידות, אשר עמד במקרה בסמוך. כתוצאה מכך הובהל במצב קשה לבית החולים, באמצעות אמבולנס, כשבגופו פצע ירי בבטן, נזקק לניתוח כריתת מעי וטחול, הורדם והונשם, ואושפז למשך כחודש ימים, שבסופו הועבר לבית-חולים שיקומי.

מיד לאחר היריות נמלטו המשיב ואנואר מהמקום. במהלך מנוסתם, יצא המשיב מהרכב, ואילו אנואר המשיך ללטרון כדי להעלים את הרכב ולהרחיק את המשיבים מהקשר אליו, וזאת בהוראת המשיב. בהמשך אספו המשיב 2 וזייד את המשיב ברכבם. לאחר מכן, נסעו המשיבים לביתו של המשיב. בביתו ארזו המשיבים את חפציהם ונמלטו לעיר אשדוד עד לאיתורם ומעצמם על-ידי משטרת ישראל רק כשלושה שבועות לאחר מכן.

4. המבקשת טענה בבקשה למעצר עד תום ההליכים כי המקרה מצוי ברף הגבוה ביותר של האלימות. המשיב, חסר כל רסן, לא בחל באמצעים כגון נסיעה פרועה ומסוכנת, ירי לאור יום, ללא כל היסוס, במטרה "לסגור חשבוניות" אישיים על חשבון בטחון הציבור כולו. המשיב פעל באכזריות בכוונה לפגוע באריק תוך העמדת כלל הציבור בסכנה שאף התממשה, וכל אלה מעידים על מסוכנות גבוהה ועל יכולת להטיל אימה על תושבי עיר במסגרת מלחמת כנופיות, שלא פעם גובה מחיר כבד. היות והמעשים נעשו באלימות ובאכזריות קמה חזקת מסוכנות, מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, וכן קיים חשש ממשי שהמשיב יתחמק מהדין, כפי שעשה בפועל בפרק הזמן שלאחר האירוע.

5. ב"כ המשיב הסכימו לקיומה של תשתית ראייתית לכאורה ועילת מעצר. בהסכמת הצדדים, נשלח המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

6. בתסקיר המעצר הראשון מיום 13.9.17 מציין שירות המבחן כי המשיב כבן 44, נשוי ואב לשני ילדים. טרם מעצרו התגורר במושב בן זכאי, וניהל עסק משפחתי בתחום עבודות עפר. המשיב הציג לשירות המבחן מסמכים בדבר מצבו הבריאותי. המשיב סיים 8 שנות לימוד, עזב את מסגרת הלימודים והחל לעבוד. בתקופה זו החלה מעורבותו השולית, כאשר הורשע לראשונה בפלילים בגיל 16 ושהה במעון נעול. לדבריו, מאותה תקופה ועד לפני כ-18 שנים ניהל אורח חיים עברייני וריצה מספר עונשי מאסר. המשיב מסר כי בשנים האחרונות ממוקד בניהול העסק המשפחתי בתחום עבודות העפר. שירות המבחן התרשם כי במהלך השיחה בלטה הימנעותו השיטתית בשיתוף אודות התנהלותו השולית בעבר והדפוסים שעמדו ברקע לכך, והתמקד בשינוי שערך במצבו. לחובתו 12 הרשעות קודמות בגין עבירות נשק, אלימות, סמים, רכוש ועוד, בגין ריצה עונשי מאסר, האחרון בשנת 2003. במפגש עם המשיב בבית-המעצר התמקד בקשייו בעקבות מעצרו. שלל סכסוך כלשהו עם נפגע העבירה, ומעורבות בסכסוכים נוספים. תלה את מעצרו כניסיון לפגיעה בו מצד אנואר. לדבריו שוהה במעצרו הנוכחי על לא עוול בכפו.

שירות המבחן בחן את רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה, התייחס לאופי החשדות וחומרם, מעורבותו בעבירות אלימות ונשק תוך ריצוי מאסרים, נוקשות בדפוסי החשיבה, ועמדות בעייתיות ביחס לסמכות חוקית, וקיומם של קשרים עם גורמים בעלי מעורבות שולית. זאת לצד הערכה בדבר התמתנות מסוימת של מעורבותו השולית בשנים האחרונות. לאור כל אלה **העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימות הינו**

בינוני, ובמידה ויבצע עבירת אלימות, שירות המבחן מעריך את דרגת החומרה הצפויה כגבוהה.

שירות המבחן בחן שתי חלופות מוצעות, ודחה אותן. שירות המבחן התרשם מבני משפחה המקיימים אורח חיים תקין ומתפקד, אך בלטה נוקשות באופן בו הציגו את המשיב כאדם חיובי ומתפקד בכל המישורים, כשניכר כי אינם בוחנים מחדש את תפיסותיהם ומתקשים להתייחס באופן ענייני ורציני למשמעויות ולסיכון העולה מנסיבות מעצרו. גם בנוגע לחבריו של המשיב, שהוצעו כמפקחים, סבר שירות המבחן כי כל המפקחים גילו חוסר ערנות להיתכנות של סכסוך עברייני בו לכאורה מעורב המשיב.

לאור הסיכון המשמעותי במצבו, התרשם שירות המבחן כי שחרורו לחלופה לא יביא לצמצום הסיכון במצבו, כל שכן בפיקוח מפקחים אשר שוללים סיכון במצבו ומזדהים עם תפיסתו הקורבנית.

7. בהמשך לתסקיר הראשון, נתבקש ונתקבל תסקיר מעצר נוסף, שני במספר, מיום 1.10.17. שירות המבחן בחן אפשרות המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בשתי חלופות אפשריות. שירות המבחן נפגש עם מפקחים מוצעים, והתרשם כי הם נוטים להדגיש את תפקודו החיובי של המשיב, תוך שהם מטשטשים את הבעייתיות בהתנהגותו טרם מעצרו וקשריו החברתיים הבעייתיים. מדובר אמנם באנשים נורמטיביים ומתפקדים. עם זאת, לאור ההתרשמות מקושי לבחון באופן שקול וביקורתי את מצבו של המשיב, ולזהות מוקדי סיכון במצבו, העריך שירות המבחן כי יתקשו לצפות התנהגות בעייתית מצידו ולהציב לו גבולות. לפיכך, להערכת שירות המבחן אין בפיקוחם די לסייע בהפחתת הסיכון להישנות התנהלות אלימה מצדו.

אף בנוגע לחלופה נוספת, בעיר ערד, סבר שירות המבחן כי המפקחים המוצעים אינם מתאימים. בשיחה עמם, נמנעו מלהתייחס לנסיבות מעצרו, וכלל לא היו מודעים לעברו הפלילי ולהסתבכותו הנוכחית. במהלך השיחה ניכר כי החלטתם לשמש כערבים נובעת בעיקר בגין מחויבות משפחתית, מבלי ששקלו קשיים העלולים להיווצר בהלך הפיקוח. לאור זאת, אין ביכולתם להוות עבור המשיב גורמי סמכות, תוך הצבת גבולות ברורים.

שירות המבחן בחן את התאמתו של המשיב למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, כאשר התייחס למאפייניו כגון יכולת להפעלת מניפולציות ולתמרן את סביבתו, נוקשות בדפוסי החשיבה ועמדות בעייתיות ביחס לסמכות חוקית ופתרונם של סכסוכים, וכן קיומם של קשרים עם גורמים בעייתיים. מכל אלה עולה ספק לגבי יכולתו של הפיקוח האלקטרוני לצמצם הסיכון במצבו.

לפיכך, העריך שירות המבחן כי לא יהיה בפיקוח האלקטרוני כדי להפחית באופן משמעותי את הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצדו ולא המליץ על כך.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד מורן טרבלסי, המשיב נשלח לקבלת שני תסקירי שירות המבחן אשר שללו את אפשרות שחרורו, נוכח מיהות העושה. לא ניתן לתת במשיב אמון, ואין אף אפשרות להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני. קיים אף חשש לשיבוש ההליכים. העבירה בוצעה לכאורה בתאריך 9.2.17 והמשיב נתפס רק בתאריך 7.3.17. לאחר האירוע הגיע המשיב, יחד עם המשיב 2 לבית, הכינו תיק ואמרו שהם צריכים לברוח מהר מהמשטרה. מאז המשטרה ניסתה לאתרו, עד אשר נתפס בביתו, וגם שם לא פתח, אלא רק לאחר שהמשטרה דפקה מספר פעמים ופרצה.

9. לטענת ב"כ המשיב, עוה"ד ציון אמיר וחיה ציון זכאי, הטענה לחשש מהימלטות אינה ממשית. זכותו של אדם לבצע עבירה ולא לרוץ לתחנת המשטרה. גם כשהוא חשוד, זכותו להיות בבית או במקום

אחר, והדבר אינו מהווה חשש לשיבוש. השאלה בסופו של דבר היא האם ניתן או לא ניתן לתת בו אמון ולשחררו בתנאים. ב"כ המשיב אמנם הסכימו לקיומה של תשתית ראייתית, אך בהחלטה בעניין המשיב 2 בית-המשפט התייחס לחלקו של אנואר במעשים. עוד יש לתת את הדעת לכך שהחשד הראשוני היה כלפי אחיו של המשיב, גבי גאלי, שהיה עצור במשך כ- 35 ימים. החשד כנגד האח שהיה מבוסס בשעתו, עשוי לעורר ספק ביחס למשיב במהלך המשפט.

בכל הנוגע לתסקיר, מושכלות יסוד הן שבכל עבירה ועבירה יש לבדוק אם אפשר לשחרר, ואם יש חלופה מתאימה. בתסקיר הראשון קיימת הגזמה, כל מפקחים נפסלו, ללא אבחנה. כמו כן, שירות המבחן זקף לחובת המשיב את עמדתו הכופרת במעשים. המסוכנות אינה צריכה להיבחן על בסיס השאלה אם המשיב מודה או כופר. המשיב אינו יושב בפעם הראשונה על ספסל הנאשמים, אולם חלק גדול מעברו הפלילי היה לפני שנים לא מעטות. המשיב עובד ומתפקד. המפקחים נפסלו כי הם מאמינים בחפותו. התסקיר אינו נכון והגיע למסקנה בעייתית. עוד יש לתת את הדעת למצבו הרפואי, כאשר הבעיה הבריאותית שממנה הוא סובל עלולה להחמיר כתוצאה מהמשך מעצרו. גם אם היה מקום לשלול חלק מהמפקחים, הרי שלא היה מקום לשלול את כולם, ובפרט כאשר מדובר בפיקוח אלקטרוני. ככל שהמשיב 2 ישוחרר, יהיה בכך כדי להשפיע אף על המשיב. מעצר בפיקוח אלקטרוני כאשר יש כל כך הרבה מפקחים נותן את המענה למסוכנות, וכן לשיבוש הנטענים כלפיו.

ב"כ המשיב הוסיפו וטענו כי בית-המשפט אינו מחוייב לקבל את המלצת שירות המבחן. קיימת פסיקה אף במקרים חמורים מזה, ואף בהינתן המלצה שלילית של שירות המבחן, שבתו המשפט הורו על שחרור לחלופת מעצר.

דין ומסקנות

10. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי אין מנוס אלא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו, ולא קיימת אפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעה בחירותו של המשיב פחותה, ואף לא בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני.**

11. **בכל הנוגע לעילת המעצר**, הרי שקיימת עילת מעצר ברף גבוה. ראשית, עבירות הנשק והחבלה בכוונה מחמירה, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) בחוק המעצרים, הואיל ומדובר ב"עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם". חזקת המסוכנות קמה אף מכוח החזקת הנשק כשלעצמה.

12. יתר על-כן, כפי שעולה מכתב האישום, המשיב לכאורה רדף אחרי אריק בנסיעה פרועה ומסוכנת, שלף אקדח, הוציא אותו מהחלון וירה לכיוונו של אריק לפחות שלוש יריות. כתוצאה מאחת מהן נפגע אריק בעכוזו, והוא אושפז וטופל. כתוצאה מירייה אחרת, נפגע עובר אורח, יליד 1957, אשר סובל מלקות שכלית, ובעקבות זאת הובהל לבית-חולים, כשבגופו פצע ירי בבטן, נזקק לניתוח כריתת מעי וטחול, הורדם והונשם, אושפז למשך חודש ימים, ולאחר מכן הועבר לבית-חולים שיקומי. **נכונותו של המשיב לבצע ירי במקום שבו שוהים אזרחים תמימים ותוך יצירת סיכון משמעותי לפגיעה בחפים מפשע - סיכון אשר אף התממש במקרה דנן, מעלה כי מדובר ברף גבוה של מסוכנות לציבור.**

13. כמו-כן, קיימת עילת מעצר נוספת אשר נוגעת לחשש להימלטות מאימת הדין, וזאת בשים לב לכך שלאחר ביצוע לכאורה של העבירה ארזו המשיבים את חפציהם ונמלטו, עד אשר נתפסו על-ידי משטרת ישראל רק כעבור שלושה שבועות.

14. בכל הנוגע **לאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה**, סבורני כי לא קיימת אפשרות לעשות כן. אמנם, עצם קיומה של מסוכנות, ואף ברף גבוה, אינו מאיין את בחינתה של חלופת מעצר מתאימה או מעצר בפיקוח אלקטרוני. ברם, כידוע, תנאי ראשון לשם בחינת אפשרות שחרור לחלופת מעצר, או מעצר בפיקוח אלקטרוני, הינו אפשרות לתת אמון במשיב. במקרה דנן, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן לא קיימת אפשרות לתת אמון במשיב. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימות הינו בינוני, ואם יבצע עבירת אלימות, שירות המבחן מעריך את דרגת החומרה הצפויה כגבוהה. החשש מפני אפשרות שהמשיב יבצע עבירת אלימות נוספת, אשר תוצאותיה צפויות להיות בדרגת חומרה גבוהה אינו מאפשר מתן אמון במשיב.

15. לא זו אף זו, לחובת המשיב **עבר פלילי משמעותי**, אשר אווז 12 הרשעות קודמות בין השנים 1988-2013 בעבירות של החזקת נשק שלא כדין, שוד מזויין, תקיפת שוטר, פריצה לבניין (במספר מקרים), גניבה, פריצה לרכב, גניבה מתוך רכב (במספר מקרים) שבל"ר, נהיגה בקלות ראש, החזקת סכין למטרה לא כשרה, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת סמים לצריכה עצמית (במספר מקרים), קשירת קשר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בריחה ממשמורת חוקית, ועוד. המשיב אף ריצה עונשי מאסר בפועל, לרבות מאסר למשך 15 חודשים (בשנת 2003). בהיותו קטין כבר נדון למעון נעול לתקופה של שנתיים. עם זאת, הרשעותיו האחרונות מהשנים 2012-2013 הינן בעבירות מינוריות יחסית, והרשעתו המשמעותית הקודמת, בעבירת נשק, הינה משנת 2003, כך שנראה כי בשנים האחרונות, עד לעבירה הנוכחית, חלה התמתנות בהרשעותיו.

16. לאור האמור לעיל, אני רואה עין בעין עם שירות המבחן את החשש מפני מסוכנות המשיב, ואת העדר האפשרות לתת בו אמון במסגרת חלופת מעצר, בדרך של שחרור או פיקוח אלקטרוני. זאת אף במנותק מסוגיית המפקחים המוצעים. כמו כן, אני מוכן להניח לטובת המשיב כי אכן מבין המפקחים שהציע קיימים מי שהם נורמטיביים וראויים כשלעצמם לשמש כמפקחים, ואולם הבחינה של המפקחים אינה מנותקת ממסוכנות המשיב, אלא בהתייחס אליה, ובנסיבות אלה לא נפל פגם בעמדת שירות המבחן אשר לא המליץ על המפקחים המוצעים. יפים לעניין זה דברי כב' השופטת ד' ברק-ארז בבש"פ 7186/17 **מדינת ישראל נ' ג' אברין** (19.9.17):

"שירות המבחן העריך אמנם כי המפקחים שהוצעו אחראים ורתומים, אך יחד עם זאת סבר כי יתקשו להתמודד עם מאפייני האישיות המורכבים של המשיב, ומשכך לא יוכלו להציב בפניו גבולות ולהפחית את רמת הסיכון. כפי שכבר צוין בפסיקתו של בית משפט זה, איכותם של המפקחים, בעומדה לבדה, אינה יכולה לשמש בסיס לשחרור לחלופת מעצר... הדברים נאמרים בקל וחומר נוכח הערכתו של שירות המבחן כי המפקחים, אחראיים ככל שיהיו, יתקשו להציב למשיב גבולות. כידוע, בית משפט זה יטה שלא להתעלם מהמלצה שלילית של שירות המבחן, אלא מנימוקים מבוססים וכבדי משקל, שאיני סבורה, כאמור, שמתקיימים במקרה דנן".

17. בכל הנוגע לטענת ב"כ המשיבים לפיה שירות המבחן זקף לחובת המשיב את כפירתו באשמה, יובהר כי מובן הדבר שהמשיב רשאי לכפור באשמה בשלב המעצר, כאשר עומדת לזכותו חזקת החפות, ואין לזקוף לחובתו את כפירתו באופן שהכפירה תיצור מחסום מפני כל אפשרות של השגת תכלית המעצר בדרכים חלופיות, או שתהווה גורם מכריע אשר יטה את הכף נגד חלופת מעצר (בש"פ 7302/14 **חשאן נ' מדינת ישראל** (11.11.14)). ברם, במקרה דנן לא עמדתו של המשיב ביחס לביצוע העבירות היא אשר עומדת בלב התסקיר, אלא שורה של שיקולים אחרים, שאינם קשורים כלל

ועיקר בעמדתו של המשיב.

אכן, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, המלצה, ובית-המשפט אינו מחויב לקבלה, ואולם כאמור לעיל, בנסיבות המקרה דנן, אני רואה את הדברים עין בעין עם שירות המבחן.

18. עוד בחנתי את מצבו הבריאותי של המשיב, לאור המסמכים אשר הוגשו על-ידי ב"כ המשיב, ואולם אין במסמכים האמורים כדי להצדיק הימנעות ממעצר.

19. נתתי דעתי אף לסוגיה הראייתית, וזאת על אף שב"כ המשיב הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה, ובפרט לטענה בנוגע לחלקו היחסי של אנואר במעשים. בהקשר זה סבורני כי יהא אשר יהא חלקו של אנואר במעשים, ואף אם יסתבר שחלקו של אנואר רב יותר מכפי המתואר בכתב האישום, לא יכולה להיות מחלוקת על כך שחלקו של המשיב הוא המרכזי והדומיננטי בפרשה. המשיב הוא זה שהיה לו לכאורה סכסוך עם אריק, והוא זה אשר נהג ברכב, וירה באריק ובעובר האורח. בנסיבות אלה, אין בהחלטה הקודמת בעניין הראיות לכאורה בעניינו של המשיב 2, כדי להפחית מחלקו של המשיב במעשים, או כדי להוביל לטענת אפליה לעומת אנואר.

אף בנוגע לאחיו של המשיב, אשר היה נתון במעצר לצרכי חקירה במשך תקופה ארוכה, ובסופו של דבר האליבי שלו הוכח, אין כדי להשליך על חלקו של המשיב או על ההחלטה בעניינו.

20. נתתי דעתי לאפשרות שהמשיב 2 ישוחרר לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובחנתי שמא יהיה בכך משום אפליה כלפי המשיב. ואולם, בשים לב לחלק היחסי של המשיב ביחס למשיב 2, כאשר המשיב היה הדומיננטי באירוע, והוא זה אשר לכאורה ירה במתלונן ופגע באדם נוסף, כאשר חלקו של המשיב 2 נמוך יותר, סבורני כי אין מקום להשוות בין השניים.

21. אכן כפי שטענו ב"כ המשיב, קיימים מקרים שבהם בעבירות מסוג זה ואף בעבירות חמורות יותר הורו בתי-משפט על שחרור (למשל, בש"פ 1155/14 **מדינת ישראל נ' בילאל** (16.2.14)), ולעתים אף בניגוד להמלצה שלילית של שירות המבחן (כך למשל, בש"פ 1802/13 **מדינת ישראל נ' גאבר** (12.3.13)). ברם, השילוב של מכלול השיקולים במקרה דנן, המסוכנות אשר עולה מן האירוע, כמפורט לעיל, עברו הפלילי של המשיב אשר מעיד אף הוא על מסוכנותו ועל הקושי לתת בו אמון, לצד התסקיר שאינו חיובי ואינו ממליץ על חלופה, אינו מאפשר שחרור לחלופה או מעצר בפיקוח אלקטרוני.

22. בכל הנוגע לאפשרות המעצר בפיקוח אלקטרוני נתתי דעתי, למעלה מן הצורך, להוראת סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים, אשר קובע כי אין להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המצוינות בסעיף, ועליה נמנות העבירות המיוחסות למשיב, אלא "מטעמים מיוחדים שיירשמו" (ראו למשל, בש"פ 3416/17 **דה גוזמן נ' מדינת ישראל** (14.5.17)). במקרה דנן, לא קיימים טעמים מיוחדים כלשהם, אשר יהיה בהם כדי להצדיק את המשך המעצר בפיקוח אלקטרוני.

סוף דבר

23. **אשר על-כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.**

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ח, 24 אוקטובר 2017, בנוכחות
הצדדים.